

Dialogisuus palveluohjauksen ja verkostotyön ytimessä

- Kysymys kulttuurin -, ei menetelmien muutoksesta.
- Keskustelu liian asiantuntijakeskeistä = ajattele niin kuin minä. Dialogissa lopputulos voi olla vaikka mitä, ihmiset ajattelevat yhdessä.
- Halu hallita, muuttaa toista ja pyrkimys liikaan varmuuteen eivät ole hyviä dialogille.
- Dialogi tapahtuu ihmisten välissä ja ihmisten sisässä. Se on siis myös itsensä tutkimista.

Dialogisen kohtaamisen edellytyksiä

- Usko ihmiseen ja hänen kykyynsä kehittyä ja uudistua, luoda ja uudelleen luoda. Dialoginen ihminen uskoo toisiin ihmisiin jo ennen kuin tapaa heidät kasvokkain (Freire 2005)
- Luottamus ihmisten kykyyn ajatella.
- Toivo saa yrittämään ja jatkamaan eteenpäin hankaluuksista huolimatta.
- Uteliaisuus → vaihtoehdot → toiveikkaus → usko ja motivaatio → muutosprosessi.
Dialogisessa ajattelussa ihminen ei muutu muuttamalla vaan luomalla mahdollisuuksia.

Näkökulmia palveluohjaukseen

- Suhteen kautta muodostuvan tiedon avulla vahvistetaan asiakkaan itsenäistä elämää. Kun asiakas ottaa askeleen eteenpäin, niin työntekijä yhden taaksepäin.
- Ammatillisuus suhteessa tärkeää, liian tiivis suhde ei toimi. Ei saa tehdä ja tuntea asiakkaan puolesta.
- Vaikeuksien ymmärtäminen, ongelmien normalisointi → vähemmän leimautumista. Kaikilla on vaikeuksia, joillakin enemmän, joillakin vähemmän.
- Ei ole erityisoppilaita, on vain erilaisia oppijoita. Palveluohjaus vahvistaa toimivaa osaa.

Milloin ja minkälaiset verkostot avuksi?

- Jos kipsattava esim. haiskahtaa viinalle ja/tai on jatkuvasti jostain kohdasta paikattavana.
- Liian usein ongelma laitetaan pieniin osiin ja hoidetaan paloina, jolloin kokonaisuus katoaa.
- Ei ylimääräisiä ihmisiä, ei ennakkopäätöksiä tai ”tuulikaappilisäyksiä”.
- Toimivat arjen ratkaisut tärkeitä. Asiakas on palaverin jälkeen toiveikkaampi, luottavaisempi ja paremmin selvillä tilanteestaan.